

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

เพื่อให้การรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๙ วรรคสอง มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สภามหาวิทยาลัยทักษิณในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงมีมติออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓ หมวด ๗ วินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

(๒) ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(๓) ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

(๔) ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(๕) ประกาศคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัย เรื่อง การสอบสวนพิจารณา ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(๖) ประกาศคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัย เรื่อง การสอบสวนพิจารณา (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยทักษิณ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา กำกับดูแล และสั่งการแทนอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนงานและหัวหน้าหน่วยงานภายในส่วนงาน หรือผู้ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแล หรือสั่งการส่วนงานหรือหน่วยงานภายในส่วนงาน

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างของส่วนราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายวัน

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจในการออกประกาศ คำสั่ง หรือการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ให้ดำเนินการด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และรวดเร็ว

ให้มีการบันทึกการดำเนินการทางวินัยและผลการดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ไว้ในทะเบียนประวัติหรือระบบบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย และให้เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อ ๗ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย กรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป

กรณีวันสุดท้ายของระยะเวลาเป็นวันหยุดราชการหรือวันหยุดทำการของมหาวิทยาลัย ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันหยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกเรียกให้เป็นพยานบุคคลหรือให้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อประกอบการดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ ผู้บังคับบัญชาทุกลำดับชั้นต้องอนุญาตและให้ความสะดวกตามสมควรแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในการปฏิบัติหน้าที่ตามความในวรรคแรก

ข้อ ๙ ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ จะนำเหตุแห่งการถูกดำเนินการทางวินัยมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบสิทธิของผู้ถูกสอบสวนมิได้ เว้นแต่อธิการบดีจะสั่งพักงาน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งพักงาน และผลแห่งการสั่งพักงานให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๘

ข้อ ๑๐ การแจ้งหรือส่งคำสั่ง หนังสือ และบรรดาเอกสารหลักฐานให้ผู้ถูกร้องเรียน หรือผู้ถูกกล่าวหา ให้ดำเนินการโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เชิญผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหามารับด้วยตนเอง ณ ที่ทำการของผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย หรือของผู้ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยหรือคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ส่งไปยังส่วนงานที่ผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทางระบบงานสารบรรณ โดยเป็นเอกสารลับ

(๓) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหา โดยอาจจัดส่งไปยังสถานที่ดังต่อไปนี้

(๓.๑) ส่วนงานที่ผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหาสังกัด

(๓.๒) ภูมิลำเนาของผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหาตามข้อมูลทะเบียนราษฎร

(๓.๓) ที่อยู่ของผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานต้นสังกัดซึ่งผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ไว้

กรณีการส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบหรือได้รับคำสั่ง หนังสือ และบรรดาเอกสารหลักฐาน เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปต่างประเทศ

ข้อ ๑๑ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ และอัตราที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินกำหนด โดยออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

.....

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาวินัยตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีวินัยที่ต้องปฏิบัติตาม ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เทียงธรรม และมีธรรมาภิบาล

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และให้เป็นไปตามนโยบาย แผนงาน และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องของมหาวิทยาลัย

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่มหาวิทยาลัยด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และระมัดระวังรักษาชื่อเสียงและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และไม่ขัดต่อหลักเสรีภาพทางวิชาการและหลักนิติรัฐ

(๖) อุทิศเวลาของตนให้แก่มหาวิทยาลัย จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
มิได้

(๗) รักษาความลับของมหาวิทยาลัย

(๘) สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่าง
ผู้ร่วมปฏิบัติหน้าที่ด้วยกัน

(๙) ต้อนรับ ให้ความสะดวก และให้ความช่วยเหลือตามสมควรแก่นิสิตหรือนักเรียนของ
มหาวิทยาลัย หรือผู้ใช้บริการหรือมาติดต่องานที่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของตน

(๑๐) วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่

(๑๑) ปฏิบัติตนตามประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัย รักษาชื่อเสียงของตน และรักษา
เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีวินัยที่ต้องห้ามมิให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้ง

(๒) ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จในฐานะเป็นพยานในการดำเนินการทางวินัยหรือการสอบหาข้อเท็จจริง
ของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๓) อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อหา
ประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรม
หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

(๕) ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่

(๖) กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือละเมิดสิทธิ
โดยไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน นิสิตหรือนักเรียนของมหาวิทยาลัย หรือผู้ใช้บริการหรือผู้มาติดต่องานกับ
มหาวิทยาลัย

(๗) เป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ลูกจ้าง หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้น
ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือองค์กรอื่นใด ซึ่งมีสถานะหรือกระทำการขัดต่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
หรือมีเวลาปฏิบัติงานทับซ้อนกับเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๘) ใช้ชื่อ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดย
มิได้รับอนุญาต หรือโดยมิชอบ

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดมีพฤติการณ์การกระทำเป็นการไม่ปฏิบัติตามวินัยอันเป็น
ข้อต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๓ หรือมีพฤติการณ์การกระทำเป็นการฝ่าฝืนวินัยอันเป็นข้อต้องห้ามมิให้ปฏิบัติตามความใน
ข้อ ๑๔ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดมีพฤติการณ์การกระทำดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

(๒) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหรือขาดงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง แบบแผน และนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๔) กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือทำร้ายผู้ร่วมปฏิบัติงาน นิสิต นักเรียน หรือผู้ให้บริการหรือมาติดต่อกับมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๕) ล่อลวง ช่มชื่นใจ ชูเชิญ ล้วงละเมิด หรือกระทำการอันมีลักษณะเป็นการครอบงำเพื่อให้กระทำการทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยอาศัยโอกาสในอำนาจหน้าที่ของตนในลักษณะประพฤติกู้ อย่างร้ายแรงกับผู้ร่วมปฏิบัติงาน นิสิต หรือนักเรียนของมหาวิทยาลัย หรือผู้ให้บริการหรือมาติดต่อกับมหาวิทยาลัย

(๖) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือประหารชีวิต เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติกู้อย่างร้ายแรง

(๘) เปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัยซึ่งตนมีหน้าที่ต้องปกปิดความลับดังกล่าวซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหาย หรือเปิดเผยข้อสอบหรือแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบโดยมิชอบ

(๙) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษทางวินัย แต่กลับมากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในฐานความผิดซ้ำกันเป็นครั้งที่สามในรอบห้าปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษครั้งแรก อันมีลักษณะเป็นการไม่ซื่อสัตย์สุจริตหรือไม่ปรับปรุงตนหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีแก่มหาวิทยาลัย

(๑๐) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๑๑) จงใจนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นหรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของร่วมอยู่ด้วยมาเป็นของตน ลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการอันจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือนำผลงานทางวิชาการของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ หรือยินยอมให้ผู้อื่นนำชื่อของตนไปอ้างอิงว่ามีส่วนร่วมในการทำผลงานทางวิชาการโดยมิชอบ

(๑๒) จ้าง วาน หรือใช้ให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อไปใช้ในการทำผลงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนหรือเงินอื่นในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

(๑๓) รับจ้างหรือรับดำเนินการทำผลงานทางวิชาการในการเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อไปใช้ในการทำผลงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนหรือเงินอื่นในระดับที่สูงขึ้น เว้นแต่เป็นการช่วยเหลือโดยสุจริตตามสมควร

ข้อ ๑๗ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดได้รับเรื่องร้องเรียนหรือทราบถึงพฤติการณ์การกระทำของผู้ใต้บังคับบัญชาของตนอันมีลักษณะอาจเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับนี้ แล้วละเลยไม่ดำเนินการทางวินัย หรือไม่รายงานตามลำดับชั้นให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เว้นแต่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง ให้ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกระทำการอันมีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้งหรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนถูกดำเนินการทางวินัยโดยยังไม่ปรากฏมูลกรณีว่ามีพฤติการณ์การกระทำที่เข้าข่ายกระทำความผิดวินัยหรือมูลกรณีของการดำเนินการทางวินัย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓
การดำเนินการทางวินัย

ส่วนที่ ๑
ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย

.....

ข้อ ๑๙ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีดังต่อไปนี้

(๑) สภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่อยู่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือในกรณีที่อธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอื่นร่วมกันกระทำความผิดวินัย

(๒) อธิการบดี ในกรณีหัวหน้าส่วนงานหรือผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

(๓) หัวหน้าส่วนงานหรือรองอธิการบดีที่อยู่อธิการบดีมอบหมาย ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในสังกัดส่วนงานหรือหน่วยงานภายในส่วนงานนั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งถูกกล่าวหา เพราะเหตุว่ามีกรณีหัวหน้าส่วนงานหรือรองอธิการบดีที่อยู่อธิการบดีมอบหมายมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือเป็นกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างส่วนงานหรือหน่วยงานถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิดวินัยในกรณีเดียวกัน ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย

ส่วนที่ ๒
มูลกรณีและการพิจารณามูลกรณี

.....

ข้อ ๒๐ มูลกรณีของการดำเนินการทางวินัยมีดังต่อไปนี้

(๑) เกิดจากการร้องเรียนหรือกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้หนึ่งผู้ใดมีพฤติการณ์การกระทำความผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้หนึ่งผู้ใดมีพฤติการณ์การกระทำความผิดวินัย

(๓) ผลจากการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้วพบว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้หนึ่งผู้ใดมีพฤติการณ์การกระทำความผิดวินัย

(๔) หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายซึ่งมูลความผิดทางวินัยแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้หนึ่งผู้ใด

ข้อ ๒๑ การร้องเรียนหรือกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดมีพฤติกรรมกระทำผิดวินัยอาจดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

(๑) ร้องเรียนหรือกล่าวหาเป็นหนังสือส่งถึงมหาวิทยาลัย ส่วนงาน หรือผู้บังคับบัญชาของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้นั้น

(๒) ร้องเรียนหรือกล่าวหาโดยวาจาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้นั้น

ข้อ ๒๒ หนังสือร้องเรียนหรือข้อกล่าวหาอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ร้องเรียนหรือผู้กล่าวหา และลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียนหรือผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมกระทำซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องเรียนหรือกล่าวหา

(๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อร้องเรียนหรือกล่าวหาตามสมควร

ในกรณีที่หนังสือร้องเรียนหรือกล่าวหาไม่ครบตามความในวรรคแรก และไม่มีข้อมูลอื่นที่เพียงพอที่จะใช้ในการพิจารณาดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนให้รู้ถึงตัวผู้กระทำความผิดตามข้อร้องเรียนหรือกล่าวหาได้ ผู้บังคับบัญชาอาจไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวหาอันไว้เป็นมูลกรณีดำเนินการทางวินัยต่อไปก็ได้

ข้อ ๒๓ กรณีที่มีการร้องเรียนหรือกล่าวหาโดยวาจาต่อผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการจัดทำบันทึกการร้องเรียนหรือกล่าวหาไว้เป็นหนังสือ พร้อมจัดให้ผู้ร้องเรียนหรือผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

การร้องเรียนหรือกล่าวหาโดยวาจาตามความในวรรคแรก อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลเช่นเดียวกับการร้องเรียนหรือกล่าวหาเป็นหนังสือตามความในข้อ ๒๒

ในกรณีที่การร้องเรียนหรือกล่าวหาโดยวาจามีข้อมูลไม่ครบตามความในวรรคสอง และไม่มีข้อมูลอื่นที่เพียงพอที่จะใช้ในการพิจารณาดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนให้รู้ถึงตัวผู้กระทำความผิดตามข้อร้องเรียนหรือกล่าวหาได้ ผู้บังคับบัญชาอาจไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวหาอันไว้เป็นมูลกรณีดำเนินการทางวินัยต่อไปก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อมีการร้องเรียนหรือกล่าวหา ให้หัวหน้าส่วนงานหรือผู้บังคับบัญชาของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งถูกร้องเรียนหรือถูกกล่าวหา ดำเนินการตรวจสอบหรือสืบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือสืบสวน หรือรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของข้อร้องเรียนหรือข้อกล่าวหาเสนอต่อผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว เพื่อพิจารณาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กรณีมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามสมควรที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑.๑) กรณีเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๓

(๑.๒) กรณีเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔

(๒) กรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ให้ส่งยุติเรื่อง

(๒.๑) พฤติกรรมแห่งการกระทำตามข้อร้องเรียนหรือข้อกล่าวหาไม่ถือเป็นความผิดทางวินัยตามข้อบังคับนี้

(๒.๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้ทราบว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดวินัย

(๒.๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่า มีการกระทำผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่มูลกรณีของการดำเนินการทางวินัยเป็นการร้องเรียนหรือกล่าวหาว่าอธิการบดี หรืออธิการบดีร่วมกับผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยร่วมกันกระทำผิดวินัย ให้นายกสภามหาวิทยาลัยมอบหมายให้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งหรือหลายคนดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงรายงาน ต่อนายกสภามหาวิทยาลัย เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับอธิการบดี หรืออธิการบดี และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยร่วมกัน

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

.....

ข้อ ๒๖ เมื่อมีมูลกรณีของการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการ ทางวินัยดำเนินการโดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการทางวินัยโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๗ การดำเนินการทางวินัยโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการสอบสวน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยอาจดำเนินการสอบสวนด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยคนใดคนหนึ่งดำเนินการสอบสวนก็ได้

(๒) ก่อนการดำเนินการสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแจ้งข้อร้องเรียนหรือข้อ กล่าวหา ผู้ดำเนินการสอบสวน และสิทธิในการคัดค้านผู้ดำเนินการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือ

(๓) ให้ผู้ดำเนินการสอบสวนดำเนินสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริง และตรวจสอบพยานหลักฐาน ที่จำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวหา

(๔) เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยพิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๔.๑) หากปรากฏว่าพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่องและแจ้งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือ

(๔.๒) หากปรากฏว่าพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยกำหนด และเมื่อได้ พิจารณาคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าพฤติการณ์การกระทำ ของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องและแจ้งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือ แต่ถ้า พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๖ ต่อไป

(๔.๓) หากปรากฏว่าพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือ และดำเนินการตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ ต่อไป

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการไม่เกินหกสิบวันทำการของมหาวิทยาลัยนับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันทำการของมหาวิทยาลัยตามความจำเป็น โดยระบุเหตุผลและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือด้วย

ข้อ ๒๘ การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด วินิจฉัยหรือสั่งการใด ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวนหรือความเป็นธรรม และทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเกี่ยวกับความผิดและระดับโทษเสนอต่อผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันทำการของมหาวิทยาลัยนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันตามความจำเป็น โดยระบุเหตุผลและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการสอบสวน ให้นำความในข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ เมื่อผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยได้รับรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่องภายในเจ็ดวันนับแต่ได้รับรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน และให้แจ้งผลการสอบสวนว่ายุติเรื่องเป็นหนังสือแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๖

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานจากการสอบสวนยังไม่เพียงพอแก่การวินิจฉัยให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ทั้งนี้ภายในสามสิบวันทำการของมหาวิทยาลัยนับแต่ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับคำสั่งจากผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย

ให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการขยายระยะเวลาด้วย เว้นแต่ยังอยู่ภายใน ระยะเวลาการสอบสวนตามความในข้อ ๒๘ วรรคสี่

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการสอบสวนไม่ถูกต้องตามขั้นตอนที่เป็นสาระสำคัญ ให้สั่งให้ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องภายในสามสิบวันทำการของมหาวิทยาลัยนับแต่ประธาน คณะกรรมการสอบสวนได้รับคำสั่งจากผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม และแจ้งให้ผู้ถูก กล่าวหาทราบว่าการขยายระยะเวลาด้วย เว้นแต่ยังอยู่ภายในระยะเวลาการสอบสวนตามความในข้อ ๒๘ วรรคสี่

(๕) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเข้าข่ายเป็นการ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามหมวด ๓ ส่วนที่ ๔ ต่อไป

ข้อ ๓๑ เมื่อผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามความในข้อ ๑๙ (๓) ได้พิจารณาดำเนินการลงโทษ วินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ให้รายงานผลการลงโทษทางวินัยต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาถึงความถูกต้องของการ ดำเนินการทางวินัยและความเหมาะสมของการลงโทษ

ในกรณีที่อธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือการลงโทษ วินัยอย่างไม่ร้ายแรงของผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม อาจพิจารณาดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามความในข้อ ๑๙ (๓) ดำเนินการให้ถูกต้องหรือสั่งให้ ลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ตามความเหมาะสมแก่กรณี

(๒) สั่งให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามความในข้อ ๑๙ (๓) เปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่ง เดิม หรือให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและยุติธรรมก็ได้

ส่วนที่ ๔

การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

.....

ข้อ ๓๒ เมื่อมีมูลกรณีของการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยแต่งตั้งจากพนักงานมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวนหรือเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา อาจแต่งตั้ง บุคคลภายนอกร่วมเป็นกรรมการก็ได้

ในคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้มีเลขานุการที่แต่งตั้งจากพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกันด้วยอีกจำนวนไม่เกินสองคนก็ได้

ข้อ ๓๔ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูก กล่าวหา สาระสำคัญของเรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ ให้ทำตามแบบ สว. ๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคแรก ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้ง รวมถึงการสอบสวนที่ผ่านมา

ข้อ ๓๕ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงหรือผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพร้อมทั้งแจ้งสิทธิคัดค้านประธานกรรมการ และกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๓๖ ให้ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้ถูกกล่าวหาโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความในข้อ ๑๐

ข้อ ๓๗ ประธานกรรมการและกรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่กรณี หรือเคยเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกับคู่กรณีที่ เป็นบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกันกับชายหญิงที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา
- (๔) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานในความเป็นจริงไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องในความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้นของคู่กรณี
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณีเป็นบุตรบุญธรรม
- (๖) เป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณี
- (๗) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณีในสถานที่เดียวกันในลักษณะครัวเรือนเดียวกัน
- (๘) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนจากคู่กรณี
- (๙) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

(๑๐) เหตุอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

ข้อ ๓๘ การคัดค้านประธานกรรมการและกรรมการสอบสวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิการบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้านผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากอธิการบดีเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สิ้นสุด

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ในกรณีอธิการบดีสั่งให้ประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนพ้นจากตำแหน่ง อธิการบดีอาจมีคำสั่งแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามความในข้อ ๓๗ ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาสั่งการตามความในข้อ ๓๘ โดยอนุโลมต่อไป

ข้อ ๔๐ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่ามิใช่เหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวน เพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนตามความในวรรคแรกไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้ลงนามรับทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามความในวรรคแรก ให้ประธานกรรมการรายงานต่ออธิการบดีเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้อธิการบดีพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ไม่เกินสามครั้ง ทั้งนี้ให้ยื่นคำขอขยายเวลาภายในระยะเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการขอขยายระยะเวลาการสอบสวนก่อนสิ้นสุดได้ ให้บันทึกเหตุไว้ในคำขอขยายระยะเวลา

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่อธิการบดีขยายเวลาให้เป็นครั้งที่สาม ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงยื่นคำขอขยายเวลาสอบสวนต่ออธิการบดีเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาขยายระยะเวลาและเร่งรัดการสอบสวนก่อนสิ้นสุดระยะเวลาสอบสวน เว้นแต่ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยไม่อาจพิจารณาได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๔๒ ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้ลงนามรับทราบคำสั่งตามข้อ ๓๕ (๒) ในกรณีที่ไม่มีอาจจัดประชุมได้ภายในกำหนด ให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้อธิการบดีทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามความในวรรคแรก ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกำหนดประเด็นและวางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๔๓ เมื่อได้วางแผนทางการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานตามความในข้อ ๔๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดำเนินการแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน โดยให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ

หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์ต่อการสอบสวนหรือความเป็นธรรม ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
 - (๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
 - (๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
 - (๔) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
 - (๕) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- ในการประชุมให้คณะกรรมการสอบสวนจัดทำบันทึกการประชุมไว้ทุกครั้งที่มีการสอบสวน

ข้อ ๔๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนโดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในหมวด ๓ ส่วนที่ ๓ จะนำมาใช้ในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามส่วนนี้ได้หรือไม่เพียงใด ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่น่าปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุอันไว้ด้วย

ข้อ ๔๕ ในการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดเข้าร่วมการประชุม เว้นแต่ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานก็ได้ และในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ประธานกรรมการอาจกำหนดให้มีการประชุมหรือสอบปากคำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้จัดให้มีสอบปากคำคราวละหนึ่งคน

ข้อ ๔๖ การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานตามความในข้อ ๔๕ ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) บันทึกถ้อยคำตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ทำข้อบังคับนี้ แล้วแต่กรณี
- (๒) เมื่อบันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้
- (๓) ให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และคณะกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำ

ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามขูด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีขีดเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและคณะกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ หรือไม่สามรถลงลายมือชื่อได้ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำ และให้คณะกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำทุกคนลงลายมือชื่อไว้ด้วย

ข้อ ๔๗ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อาจดำเนินการสอบปากคำโดยบันทึกเสียงหรือบันทึกภาพและเสียงของผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไว้เป็นหลักฐานแทน บันทึกถ้อยคำตามแบบที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๖ (๑) ก็ได้ โดยจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ก่อน ทั้งนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจัดให้มีบันทึกแสดงหลักฐานความยินยอมของผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานด้วย

ในการดำเนินการตามความในวรรคแรก ให้เลขานุการจัดเก็บสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่บันทึกเสียงหรือบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการสอบปากคำได้ การใดที่นายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงในการสอบปากคำ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ในกรณีสอบปากคำบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ถูกกล่าวหา ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำด้วย เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

ข้อ ๔๙ ห้ามคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างไร

ข้อ ๕๐ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำหรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นเป็นหลักฐานประกอบการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะงดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นเป็นหลักฐานประกอบการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามความในข้อ ๔๓ (๒) แล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจกับผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการ

สอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อพิจารณายุติเรื่องหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่าจากข้อเท็จจริงข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนไม่ว่าจะเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การประชุมตามความในวรรคแรก ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งและไม่น้อยกว่าสามคนของจำนวนคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทั้งหมด

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดหรือไม่ต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดหรือไม่ต้องรับผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้

ข้อ ๕๕ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐาน หรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามความในวรรคแรก ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน

ข้อ ๕๖ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามความในข้อ ๕๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมีหนังสือเชิญผู้ถูกกล่าวหามาพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกำหนดเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า

ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว และให้มอบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกไปให้ผู้ถูกกล่าวหาตามวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความในข้อ ๑๐

ข้อ ๕๗ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามความในข้อ ๕๖ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาในแบบ สว.๔ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาในข้อกล่าวหาข้ออื่นก็ได้ แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่รับสารภาพตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือแสดงพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานเพื่อนำสืบแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร และด้วยวิธีการใด

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาในวันที่เชิญผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามความในข้อ ๕๖

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามความในข้อ ๕๖ วรรคสอง

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ทันภายในระยะเวลาตามวรรคสี่และมีความประสงค์จะขอขยายระยะเวลายื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างเหตุผลหรือความจำเป็น ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมีอำนาจขยายระยะเวลายื่นคำชี้แจงให้ผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องขอได้ภายในระยะเวลาตามสมควรแก่กรณี โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรม

ข้อ ๕๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในข้อ ๕๖ ให้ส่งบันทึกตามความในข้อ ๕๕ จำนวนหนึ่งฉบับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาตามวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความในข้อ ๑๐ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าว แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในการส่งบันทึกตามความในวรรคแรก ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด พร้อมทั้งขอให้ผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๕๗ วรรคสี่และวรรคห้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ไม่แสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา หรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดตามความในข้อ ๕๗ และข้อ ๕๘ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้า

คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติม แล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๕๕ ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗ ข้อ ๕๘ และข้อ ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้มอบหมายคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงคณะเดิมหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่เป็นผู้ทำการสอบสวน ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรายอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๖๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือแสดงพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐานนำสืบแก้ข้อกล่าวหา และได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามความในวรรคแรก คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณามิมีมติในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็น ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ความเห็นด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ข้อ ๖๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการตามความในข้อ ๖๓ แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบรายงานการสอบสวนตามแบบ สว.๖ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามความในวรรคแรก อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวน ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามความในข้อ ๖๓ และลายมือชื่อกรรมการ

สอบสวนทุกคน รวมทั้งให้เลขานุการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ในการนี้ ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ถือว่าสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๖๕ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอาจดำเนินการประชุมเพื่อสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา หรือดำเนินการอื่นใดตามข้อบังคับนี้ ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการเก็บรักษาความลับของการสอบสวนและการคุ้มครองพยานเป็นสำคัญ

ข้อ ๖๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดซึ่งพ้นสภาพจากมหาวิทยาลัยอันมิใช่เพราะเหตุตาย และมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนพ้นสภาพว่าขณะปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้กระทำการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ให้อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

กรณีตามความในวรรคแรก อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นสภาพจากมหาวิทยาลัย โดยต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นสภาพ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นสภาพ

การดำเนินการทางวินัยตามความในวรรคแรก หากผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ส่วนที่ ๕

การพิจารณารายงานการสอบสวน

.....

ข้อ ๖๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามความในข้อ ๓๓ และ ๓๔ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๖๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนขั้นตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ ให้เฉพาะการดำเนินการนั้นเสียไป และถ้าการดำเนินการนั้นเป็นสาระสำคัญที่ต้องดำเนินการหรือหากไม่ดำเนินการจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้แก้ไขหรือดำเนินการนั้นเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้สั่งแต่งตั้งให้มีการสอบสวนอาจสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องได้

ข้อ ๖๙ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งให้มีการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม ให้ส่งให้คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนเพิ่มเติม โดยจะต้องกำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือมีเหตุอันจำเป็นและสมควรอย่างยิ่ง ผู้สั่งแต่งตั้งให้มีการสอบสวนจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ และให้นำความในข้อ ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้นำข้อ ๖๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจตามประเด็นที่กำหนดเสนอผู้สั่งแต่งตั้ง ทั้งนี้การจัดทำรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมให้นำข้อ ๖๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งให้มีการสอบสวนได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาและออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรโดยเร็วดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หากผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หากผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ

ข้อ ๗๒ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งให้มีการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน หากเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งให้มีการสอบสวนดำเนินการตามความในข้อ ๗๐ แต่หากเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้ส่งให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเข้าใจ

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

หมวด ๔

การดำเนินการกรณีปรากฏความผิดชัดเจน

.....

ข้อ ๗๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือได้ให้ถ้อยคำรับ

สารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๗๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรโดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง แบบแผน และนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีหลักฐานประจักษ์ชัดและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๔) เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งกรณีอื่นตามที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัยกำหนด โดยออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

การดำเนินการทางวินัยต่ออธิการบดี

.....

ข้อ ๗๕ ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๖ หมวด ๗ และหมวด ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจลงนามในคำสั่งหรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้

หมวด ๖

โทษทางวินัย และผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัย

.....

ข้อ ๗๖ ให้ผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัยสั่งลงโทษผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้กระทำความผิดวินัยตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ข้อ ๗๗ โทษทางวินัย ประกอบด้วย

(๑) โทษทางวินัยอย่างร้ายแรง มี ๓ สถาน ได้แก่

(๑.๑) ภาคทัณฑ์

(๑.๒) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง

(๑.๓) ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง

(๒) โทษทางวินัยอย่างร้ายแรง มี ๒ สถาน ได้แก่

(๒.๑) ปลดออก

(๒.๒) ไล่ออก

การลงโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างตาม (๑.๒) ให้ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ร้อยละห้าของเงินเดือนหรือค่าจ้างและเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

การลงโทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้างตาม (๑.๓) ให้ลดเงินเดือนหรือค่าจ้างครั้งหนึ่งได้ไม่เกิน ร้อยละสี่

ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญหรือสิทธิประโยชน์อื่นจากมหาวิทยาลัยเสมือนผู้นั้นลาออกจากงาน

ข้อ ๗๘ ผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่

(๑) อธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ทุกสถานและทุกระดับ

(๒) ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามความในข้อ ๑๙ (๓) มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ดังต่อไปนี้

(๒.๑) ภาคทัณฑ์ หรือ

(๒.๒) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าและเป็นระยะเวลาไม่เกินสองเดือน หรือ

(๒.๓) ลดเงินเดือนหรือค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสาม

ในการพิจารณาสั่งลงโทษตามความในวรรคแรก หากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ ทั้งนี้เหตุอันควรลดหย่อนนั้น ได้แก่ ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน มีคุณความดีมาก่อน สำนึกผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งการกระทำผิดนั้น ให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ระยะเวลาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หรือเหตุอื่นที่เห็นว่ามີลักษณะทำนองเดียวกัน

กรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยที่อาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัยพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้กระทำผิดวินัยดังกล่าวมีเหตุอันควรลดหย่อนตามความในวรรคสอง ก็อาจพิจารณาให้งดโทษภาคทัณฑ์นั้น โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ในการพิจารณาลงโทษตามความในวรรคแรก หากผู้กระทำผิดวินัยเคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ในเหตุลักษณะเดียวกัน อาจนำการถูกลงโทษทางวินัยนั้นมาประกอบการพิจารณาเพิ่มโทษก็ได้ ทั้งนี้การใช้ดุลยพินิจเพิ่มโทษให้แสดงเหตุผลประกอบโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย

ข้อ ๗๙ ผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ อธิการบดี ซึ่งมีอำนาจสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีทุจริตต่อหน้าที่ให้สั่งลงโทษไล่ออก

ในการพิจารณาสั่งลงโทษไล่ออก ยกเว้นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนตามความในข้อ ๗๘ วรรคสอง จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ข้อ ๘๐ เมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ให้คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงมีผลตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง

เมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการส่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามความในวรรคแรกแล้ว ให้อธิการบดีรายงานต่อนายกสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งลงโทษ เพื่อพิจารณาบรรจุเป็นระเบียบวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ ทั้งนี้สภามหาวิทยาลัยอาจให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรฐานการลงโทษและความถูกต้องของกระบวนการสอบสวนแก่อธิการบดีก็ได้

หมวด ๗ วิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ ๘๑ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง มิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ ๘๒ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักงาน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่พักงาน

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีกระทำผิดวินัยโดยขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติงานอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ขาดงานนั้น

(๓) การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับโทษที่หนักกว่าจำคุกหรือวันแรกที่ถูกลุ่คุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๔) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกไปก่อนแล้ว หรือถูกสั่งให้ออกจากงานในกรณีอื่นไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากงานนั้น

(๕) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้วยเหตุเกษียณอายุตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นเกษียณอายุ

ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกไปแล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากงานตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากงานตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากงานตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๘๓ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษเป็นไล่ออกหรือปลดออก มิให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ ๘๔ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถูกตัดหรือลด ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ เว้นแต่การสั่งย้อนหลังมีผลในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลนับแต่วันที่มิคำสั่งใหม่

ข้อ ๘๕ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกเป็นลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือภาคทัณฑ์ มิให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ ๘๖ การสั่งลงโทษ ลดโทษ เพิ่มโทษผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้กระทำความผิดวินัยให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด และในคำสั่งลงโทษ ลดโทษ เพิ่มโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งด้วย

หมวด ๘ การสั่งพักงาน

ข้อ ๘๗ เมื่อผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อธิการบดี โดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงจะสั่งให้ผู้นั้นพักงานไว้ก่อนก็ได้ โดยต้องระบุเหตุผลในการสั่งพักงาน และต้องมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่อาจเกิดการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๒) มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา

(๓) อยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วันแล้ว

(๔) ถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความกระจ่างชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘๘ การสั่งพักงานให้สั่งพักได้ตลอดเวลาที่มีการสอบสวนแต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่กรณีที่ถูกสั่งพักงานได้ร้องทุกข์เรื่องการถูกสั่งพักงานต่อผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักงาน ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น

ข้อ ๘๙ คำสั่งพักงานต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักงาน ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักงาน

เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดพักงานแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยเร็ว ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานของส่วนงานต้นสังกัดหรือที่อยู่ตามที่ปรากฏในทะเบียนราษฎรของผู้นั้น ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบวันนับแต่วันที่ได้อำนาจการดังกล่าวให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักงานแล้ว

ข้อ ๙๐ เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดพักงานแล้ว ให้ระงับการจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และค่าตอบแทนอื่นของผู้นั้นไว้จนกว่าจะได้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติ และหากภายหลังปรากฏผลการสอบสวนว่าผู้นั้นมีได้กระทำความผิดวินัยก็ให้จ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และค่าตอบแทนอื่นแก่ผู้นั้นย้อนหลัง

ข้อ ๙๑ เมื่อได้สั่งให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดพักงานไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวน พิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกจากงาน หรือไล่ออกจากงานตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นแล้ว ให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือลดเงินเดือนหรือค่าจ้างตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด และให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักงาน

ในกรณีที่เมื่ออาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากครบเกษียณอายุแล้ว และได้พ้นจากงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย การลงโทษให้เป็นพับไป และให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักงาน

ข้อ ๙๒ การออกคำสั่งพักงาน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติงานให้มีสาระสำคัญตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๙๓ กระบวนการทางวินัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อ.จ.

(ศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์วีระศักดิ์ จงสู่วิวัฒน์วงศ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่/.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย(ประเภท).....
ตำแหน่งระดับ..... สังกัดมีกรณีถูกกล่าวหา
ว่ากระทำผิดวินัย/กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/
ประพฤติตน ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ในเรื่อง(เรื่องที่ถูกกล่าวหาถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุก
เรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ประกอบกับข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นประธานกรรมการ
๒.(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
๓.(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
๔.(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
๕.(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นเลขานุการ
๖.(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ในเรื่อง
อื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอื่นและ
คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยนั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่อง
ที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

ทั้งนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนผู้ใดจะทำให้การ
สอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัย
ทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. สามารถคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนได้
โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน หรือวันที่ได้รับทราบเหตุแห่งการคัดค้าน และต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความจริงและความยุติธรรมอย่างใด

สั่ง ณ วันที่เดือน พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....(ตำแหน่ง)

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี) และสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา
๓. ในกรณีจำเป็นจะให้มิให้ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
๔. กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย
๕. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย/กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่/ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่เดือนพ.ศ.ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้

.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ) เลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ
ไว้แล้ว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วม
แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้
กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๒ นี้เป็น ๒
ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้
ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาให้
กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวน
ทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการ
สอบสวน ๑ ฉบับ
๓. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา
ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากรกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าว
เป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ หรือบกพร่องใน
หน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยัน
ตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และ
สาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย/กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่/ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่เดือนพ.ศ. ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา ลงวันที่ เดือน พ.ศ. นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัย หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่อย่างไร)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุนั้น เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... เลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

- หมายเหตุ**
๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
 ๒. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๓ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
 ๓. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึกแบบ สว. ๓ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย/กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

สอบสวนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... อายุปี สัญชาติ.....ศาสนา
..... อาชีพ อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย
..... ถนน แขวง / ตำบล เขต/อำเภอ
..... จังหวัด

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง(เรื่องที่
กล่าวหา) ตามคำสั่ง มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ /เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง
ดังต่อไปนี้.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำ
การใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำ
เองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ) ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

หน้าข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อ

.....(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ) กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... เลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว. ๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา
๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย/กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

สอบสวนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า(ชื่อพยาน)..... อายุ ปี สัญชาติ

ศาสนา อาชีพ(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย) อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่/ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือ กระทำการใดเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ) พยาน
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ) ได้ให้ถ้อยคำ
และลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ) กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....เลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว. ๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย/กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)

ตามที่ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่/.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ.เพื่อสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/บกพร่องในหน้าที่/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ในเรื่อง(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง)..... นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก(มีผู้ร้องเรียน หรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย).....

.....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด)

๓.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).....

.....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว ได้ความว่า(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใด หรืองดการสอบสวน พยานหลักฐานใด ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย)

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่ เดือน พ.ศ. โดย(อธิบายวิธีการแจ้งข้อ กล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา)

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้ ถ้อยคำ หรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหา แล้ว(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อ กล่าวหา/ให้ถ้อยคำ/นำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่า(รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผล ใดๆ และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตาม คำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณี ที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใด หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใด ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวน หรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ กล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา ว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผล ใดๆ และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด และควรได้รับโทษสถาน ใด หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การ สอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ มหาวิทยาลัย หรือไม่ อย่างไร)

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ) กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ) เลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ**
๑. การประชุมพิจารณาลงมติ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน
 ๒. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

หนังสือตักเตือน

มหาวิทยาลัยทักษิณ

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

ด้วยนาย/นาง/นางสาว.....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงาน
มหาวิทยาลัย/ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....สังกัด..... ได้กระทำการใน
กรณี ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อวันที่ ...เดือน..... พ.ศ. ได้ปฏิบัติหน้าที่.....

.....(อธิบายว่า
เจ้าหน้าที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อะไร มีหน้าที่อย่างไร มีพฤติกรรมเป็นอย่างไร เกิดความ
เสียหายแก่หน่วยงานอย่างไร เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเรื่องใด อันนำมาซึ่งการออก
หนังสือตักเตือน).....

๒.(กรณีมีพฤติกรรมมากกว่า ๑ ข้อ).....

การกระทำของนาย/นาง/นางสาว.....ดังกล่าวข้างต้นเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดฐาน
..... ตามมาตรา/ข้อ..... แห่ง.....

แต่เนื่องจากการกระทำดังกล่าวเป็นกรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงและเป็นการกระทำผิดวินัยครั้ง
แรกและกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ เพื่อเป็นการให้โอกาสในการปรับปรุงตนเองให้
ดีขึ้น จึงให้ตักเตือน นาย/นาง/นางสาว เพื่อให้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ตามระเบียบและแบบแผนของทางมหาวิทยาลัย รักษาวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ทั้งนี้ หากนาย/นาง/
นางสาว.....ได้ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเช่นเดิมอีก มหาวิทยาลัยจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ตักเตือน

(.....)

.....(ตำแหน่ง)

ข้าพเจ้าผู้ถูกตักเตือนได้รับทราบการตักเตือนข้างต้นแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกตักเตือน

(.....)

.....(ตำแหน่ง)

ผู้ถูกตัดเตือนไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบการตัดเตือนโดยมี นาย/นาง/นางสาว.....

เป็นพยาน

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อ)..... พยาน

(.....)

.....(ตำแหน่ง)

คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่/.....

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย/
ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด

.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ
.....ขั้น.....บาทได้กระทำผิดวินัยกรณี.....

.....

.....จึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามข้อบังคับ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ประกอบกับข้อของข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. จึง
ให้ลงโทษภาคทัณฑ์.....

หาก.....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ข้อ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่/.....

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย/
ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด
.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ
.....ขั้น.....บาทได้กระทำผิดวินัยกรณี.....
.....เป็นการกระทำผิด
วินัยไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามข้อบังคับ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ประกอบกับข้อของข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. จึง
ให้ลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ.....(ไม่เกินร้อยละ ๕) เป็นเวลา.....เดือน (ไม่เกิน ๓
เดือน) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ. เป็นต้นไป

หาก.....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ข้อ

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....
(.....)

ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่/.....

เรื่อง ลงโทษลดเงินเดือน

ด้วย.....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย/
ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด

.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....

บาทได้กระทำผิดวินัยกรณี.....

.....

เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามข้อบังคับ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ประกอบกับข้อของข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. จึง
ให้ลดเงินเดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน.....พ.ศ. เป็นต้นไป

หาก.....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ข้อ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่/.....

เรื่อง ลงโทษไล่ออก/ปลดออกจากงาน

ด้วย.....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย/
ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด

.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....

ชั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยกรณี.....

.....
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....

ตามข้อบังคับ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ประกอบกับข้อของข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. จึง
ให้ลงโทษไล่ออก/ปลด.....ออกจากงาน

หาก.....จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งโทษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๒ (กรณีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา)
หรือให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
คำสั่งลงโทษตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ..... ข้อ (กรณีพนักงาน
มหาวิทยาลัย/ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่/.....

เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่/..... ลงวันที่เดือน..... พ.ศ.
ลงโทษ(ระบุสถานโทษและอัตราโทษ).....แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานมหาวิทยาลัย/ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....
ระดับ..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนอัตราเดือนละ บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุเรื่องกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณี
ให้ระบุกรณี)..... อันเป็นการกระทำความผิดอย่างไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง
ฐาน..... ตามความในมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของ
มหาวิทยาลัย พ.ศ... ข้อ.....โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน/ปลดออก/ไล่ออก และรายงานการ
ลงโทษตามลำดับ นั้น

..... (สภามหาวิทยาลัย/ก.อ.ร)ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษดังกล่าวเป็นการลงโทษไม่
ถูกต้อง/ไม่เหมาะสม โดย(ระบุความเห็นโดยสรุป) (ระบุชื่อผู้ถูก
ลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ/ลดโทษเป็น ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดเงินเดือน/ปลดออก/ไล่ออก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ประกอบมาตรา
และข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ข้อ หรือข้อ จึงเพิกถอน
คำสั่งมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่/..... เรื่อง.....ลงวันที่ ...เดือน..... พ.ศ. และให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งด
โทษ(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... จาก.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม).....เป็น.....(ระบุ
สถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลดและให้ระบุวิธีดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว).....

หาก.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่น
ต่อศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครอง ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่เดือน..... พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....(ตำแหน่ง)